

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 17.05.2023

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 985

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ

ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αθ. Τακαντζά 8-10

Ταχ. Κώδικας : 54639 - Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313-332241

E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 Α' 206), εφεξής Κ.Φ.Δ.,

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017),

δ. Της με αριθμό Α. 1165/22.11.2022 απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.*» (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».

4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του συνεταιρισμού με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ κατά της υπ' αριθ. οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων φορολογικού έτους 2016 και της υπ' αριθ. οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων

φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων φορολογικού έτους 2016 και την υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του συνεταιρισμού με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος συνεταιρισμού με αντικείμενο εργασιών τις δραστηριότητες επιχειρηματικών και εργοδοτικών οργανώσεων κύριος φόρος 1.840,22 € πλέον συμπληρωματικού φόρου 125.534,47 € και προστίμου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας 63.687,35 €, ήτοι σύνολο για καταβολή 191.062,04 €.

Με την υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος συνεταιρισμού κύριος φόρος 1.840,22 € πλέον συμπληρωματικού φόρου 125.534,47 € και προστίμου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας 63.687,35 €, ήτοι σύνολο για καταβολή 191.062,04 €.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή, ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων ισχυριζόμενος ότι η φορολογική αρχή εσφαλμένα αποφάνθηκε ότι επί του επίμαχου αγροτεμαχίου του δεν υφίσταται απόλυτη απαγόρευση χρήσης. Παρά το γεγονός ότι μοναδικός σκοπός της αγοράς του ακινήτου αλλά και μοναδικός λόγος ύπαρξης του συνεταιρισμού βάσει του καταστατικού του ήταν η αξιοποίηση του δασοκτήματος έκτασης 31.750 στρεμμάτων στο Δημοτικό Διαμέρισμα του Δήμου Σιθωνίας στο Νομό Χαλκιδικής, και η εξασφάλιση για τα μέλη του μιας παραθεριστικής κατοικίας, εντούτοις απαγορεύεται πλήρως η οικιστική του αξιοποίηση βάσει του άρθρου 50 παρ. 1 και 2 του Ν. 998/1979 και του Συντάγματος (αρ. 24 παρ. 1). Σε κάθε περίπτωση πρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται μερική απαγόρευση χρήσης του δασοκτήματός του και να μειωθεί ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. που επιβλήθηκε κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό.

Επειδή, με το άρθρο 1 του ν. 4223/2013 ορίζεται ότι: «1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

2. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφάνειας επί του ακινήτου. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται και στα εμπράγματα ή ενοχικά δικαιώματα της αποκλειστικής χρήσης θέσης στάθμευσης, βοηθητικού χώρου και κολυμβητικής δεξαμενής, που βρίσκονται σε κοινόκτητο τμήμα του ακινήτου και αποτελούν παρακολούθημα των παραπάνω εμπραγμάτων δικαιωμάτων. Εξαιρετικά, επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής, καθώς και στη δέσμευση δικαιωμάτων επί του ακινήτου από Ο.Τ.Α. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2.

3. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο. ...

5. Για τον καθορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου, όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου. Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στην οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου.»

Επειδή, με το άρθρο 3 του ν. 4223/2013 ορίζεται ότι: «... 2. Απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. και τα δικαιώματα στα ακίνητα για τα οποία: α) Υφίσταται απαγόρευση οποιασδήποτε χρήσης, σύμφωνα με τον ισχύοντα Πολεοδομικό Σχεδιασμό, ιδίως ρυμοτομικό βάρος, ρυμοτομική απαλλοτρίωση, δέσμευση ακινήτου για κοινωφελή ή κοινόχρηστο σκοπό ή για λόγους προστασίας μνημείων και αρχαιοτήτων, ιδίως αρχαιολογική δέσμευση για ανασκαφές, κήρυξη αρχαιολογικού χώρου, καθώς και για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, που έχει επιβληθεί από φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, αποκλειστικά κατά το μέρος για το οποίο υφίσταται η ως άνω απαγόρευση. Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά τριάντα τοις εκατό (30%). Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εντός σχεδίου πόλης ή οικισμού, ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά εξήντα τοις εκατό (60%). Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων μπορεί να καθορίζονται περιπτώσεις οι οποίες υπάγονται στα προηγούμενα εδάφια. β) Έχει διαταχθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση η αποδέσμευση από απαλλοτρίωση ή ρυμοτομικό βάρος ή δέσμευση κάθε είδους και δεν έχει εκδοθεί σχετική πράξη της Διοίκησης για την ως άνω αποδέσμευση. γ) Έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση ή οριστική διοικητική πράξη αποζημίωσης για απαλλοτρίωση ή ρυμοτομικό βάρος ή δέσμευση κάθε είδους και δεν έχει καταβληθεί η αποζημίωση μετά από ένα (1) έτος από το έτος έκδοσης της παραπάνω απόφασης. Οι παραπάνω απαλλαγές ή μειώσεις από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της πλήρους αποζημίωσης σχετικά με τα δικαιώματα της παραγράφου 2 του άρθρου 1. ...»

Επειδή, με την ΠΟΛ. 1237/2014 διευκρινίζεται ότι: «... Δεν νοείται ολική απαγόρευση χρήσης ακινήτου, όταν υπάρχει κτίσμα, το οποίο κατοικείται ή χρησιμοποιείται καθ' οιονδήποτε

τρόπο. Δεν νοείται ολική απαγόρευση χρήσης, όταν πρόκειται για γενική απαγόρευση που επιβάλλεται με βάση την πολεοδομική νομοθεσία για όλα τα ακίνητα μιας περιοχής. Π.χ. όταν σε ζώνες οικιστικές υπάρχει γενική απαγόρευση λειτουργίας πρατηρίων υγρών καυσίμων σε πολυκατοικίες, όταν σε ζώνες αμιγούς κατοικίας υπάρχει γενική απαγόρευση ανέγερσης επαγγελματικού ή βιομηχανικού κτιρίου κ.ο.κ.. ...»

Επειδή, με την ΠΟΛ. 1248/2014 διευκρινίζεται ότι: «1.α. Για τη χορήγηση των απαλλαγών ή μειώσεων που προβλέπονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του Ν. 4223/2013 (πλήρης ή μερική απαγόρευση χρήσης ακινήτου), απαιτείται βεβαίωση από την αρμόδια δημόσια ή διοικητική αρχή, με την οποία αποδεικνύεται ότι υφίσταται μερική ή ολική απαγόρευση χρήσης του ακινήτου. Στη βεβαίωση θα πρέπει να αναφέρονται, εκτός από τα περιγραφικά στοιχεία του ακινήτου, για το οποίο υπάρχει ολική ή μερική απαγόρευση χρήσης, ο αριθμός και η ημερομηνία της απόφασης δέσμευσης, το είδος της απαγόρευσης και ότι η απαγόρευση αυτή υφίστατο κατά την 1η Ιανουαρίου 2014. Διευκρινίζεται ότι, στην περίπτωση κατά την οποία σε οικόπεδο υπάρχει κτίσμα κατοικήσιμο και υφίσταται απαγόρευση χρήσης του ακινήτου, αυτή τεκμαίρεται ότι δεν αναφέρεται στο κτίσμα, αλλά μόνο στη γη, και αποτελεί μόνο μερική απαγόρευση χρήσης της γης (οικοπέδου ή γηπέδου). ...»

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, ο «.....», με την αρχική του επωνυμία «.....», Α.Φ.Μ. και ο «.....», με την αρχική του επωνυμία «.....», Α.Φ.Μ., με 1.100 μέλη συνολικά και οι δύο, προέβησαν στην αγορά κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου έκαστος, ενός δασοκτήματος 31.750 στρεμμάτων στο Δημοτικό Διαμέρισμα του Δήμου Σιθωνίας Νομού Χαλκιδικής, δυνάμει του υπ' αριθ. συμβολαίου του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης

Επειδή, με την υπ' αριθμό 5729/2020 Απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης – Τμήμα ΙΕ' για τον επιρριπτόμενο Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων για το ίδιο περιουσιακό στοιχείο κατά το έτος 2014, απορρίφθηκε κάθε ισχυρισμός του ως άνω συνεταιρισμού περί υπαγωγής του εν λόγω δικαιώματος κυριότητας στις εξαιρέσεις της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 4223/2013, την ολική απαλλαγή του ή την μερική απαλλαγή του από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. λόγω της υποτιθέμενης ολικής απαγόρευσης χρήσης του ακινήτου. Ειδικότερα στην ως άνω απόφαση αναφέρονται τα κάτωθι: «...10. *Επειδή, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ο ως άνω λόγος της προσφυγής περί απαλλαγής από τον ένδικο φόρο είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί. Τούτο διότι, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 4, ο νομοθέτης είναι καταρχήν ελεύθερος να επιλέξει εάν θα επιβάλλει ή όχι φόρο ακίνητης περιουσίας σε δάση και δασικές εκτάσεις, χωρίς να αποκλείεται η επιβολή φόρου ούτε λόγω της ιδιαίτερης συνταγματικής προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων ούτε λόγω των συνακόλουθων ειδικών περιορισμών που επιβάλλονται στη χρήση των ως άνω εκτάσεων. Εξάλλου, να μεν σκοπός του προσφεύγοντος συνεταιρισμού, βάσει του καταστατικού του, είναι η οικιστική αξιοποίηση της εν λόγω έκτασης, αξιοποίηση η οποία αποκλείεται απολύτως λόγω της συνταγματικής προστασίας των δασών, πλην όμως αφενός ο προσφεύγων συνεταιρισμός απέκτησε το εν λόγω ακίνητο μετά τη θέση σε ισχύ του Συντάγματος του 1975 και συνεπώς όφειλε να γνωρίζει ότι δεν θα ήταν εφικτή η επίτευξη του σκοπού του (πρβλ. ΕΔΔΑ απόφαση της 8.11.2018, Μαλλιάκου και λοιποί κατά Ελλάδος, σκ.64), αφετέρου από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι αποκλείεται η αξιοποίηση του δάσους με άλλους τρόπους (υλοτομία,*

καλλιέργεια ελαιόδεντρων), όπως προκύπτει από τη διαχειριστική μελέτη που ο ίδιος ο προσφεύγων προσκομίζει, δραστηριότητες που άλλωστε δεν αποκλείονται από τους καταστατικούς σκοπούς του συνεταιρισμού και πράγματι λαμβάνουν χώρα, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα στοιχεία και από όσα υποστηρίζονται με την κρινόμενη προσφυγή. Άλλωστε, ο προσφεύγων συνεταιρισμός δεν εξειδικεύει σε τι συνίσταται η μερική απαγόρευση χρήσης του ακινήτου την οποία επικαλείται με την επικουρική βάση του αιτήματός του, ούτε προσκομίζει σχετικά στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται μερική απαγόρευση της χρήσης του ακινήτου κατά τον προορισμό του, που να έχει επιβληθεί από φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, και συνεπώς ο λόγος πρέπει να απορριφθεί και κατά το σκέλος αυτό. 11. Επειδή, περαιτέρω, ο προσφεύγων συνεταιρισμός προβάλλει ότι ο επίδικος φόρος αντίκειται αφενός στην αρχή της ισότητας ενώπιον των δημοσίων βαρών που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος, διότι επιβάλλεται και επί απρόσοδων ακινήτων, χωρίς να λαμβάνει υπόψη την πραγματική, βάσει του εισοδήματος, φοροδοτική ικανότητα των πολιτών, αφετέρου στο δικαίωμα ιδιοκτησίας (άρθρο 17 Συντάγματος) καθώς άγει, ως εκ του ύψους του, σε προσβολή του πυρήνα του δικαιώματος αυτού. Ο λόγος αυτός, όμως, είναι απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος και κατά τα δύο σκέλη του. Τούτο δε αφενός διότι σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 6, το άρθρο 78 παρ.1 του Συντάγματος δεν απαγορεύει τη φορολόγηση απρόσοδων ακινήτων και συνεπώς αβασίμως προβάλλεται παραβίαση της εν λόγω συνταγματικής διάταξης λόγω της επιβολής ΕΝ.Φ.Ι.Α. στο ως άνω ακίνητο του προσφεύγοντος που, κατά τους ισχυρισμούς του (οι οποίοι σε κάθε περίπτωση δεν τεκμηριώνονται με σχετικά στοιχεία), δεν του αποφέρει άμεσα εισόδημα αφετέρου διότι, κατά την έννοια των υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεων που κατοχυρώνουν το δικαίωμα στην ιδιοκτησία, ακραίο όριο της ευχέρειας του νομοθέτη να επιβάλει φόρους επί της ακίνητης περιουσίας αποτελεί το να μην κατατείνει το επιβαλλόμενο φορολογικό βάρος, ως εκ του ύψους του, σε κατ' ουσία αφαίρεση της ιδιοκτησίας, περίπτωση, όμως, η οποία, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν συντρέχει εν προκειμένω, καθώς ο επίδικος φόρος δεν καθιστά κατ' ουσία δημοτικό το εθνικό σύστημα φορολογίας των ακινήτων (πρβλ. ΣΤΕ Ολ. 532/2015, 3342-3349/2013, 1972/2012), ιδίως αν ληφθεί υπόψη ότι η φορολογική επιβάρυνση του προσφεύγοντος συνεταιρισμού από τον κύριο και συμπληρωματικό φόρο ιδιοκτησίας ακινήτων ανέρχεται κατά το επίδικο έτος σε μόλις 0,51% της αξίας του ακινήτου του...».

Επειδή, και στην προκειμένη περίπτωση για τα έτη 2016 και 2017 ισχύουν τα άνωθεν αναφερόμενα με την υπ' αριθ. 5729/2020 Απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης – Τμήμα ΙΕ'.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣΤΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος συνεταιρισμού απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της υπ' αριθ. πρωτ./..... ενδικοφανούς προσφυγής του συνεταιρισμού με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων φορολογικού έτους 2016

Διαφορά φόρου	1.840,22€
Συμπληρωματικός φόρος	125.534,47€
Πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας	63.687,35€
Σύνολο για καταβολή	191.062,04€

Υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων φορολογικού έτους 2017

Διαφορά φόρου	1.840,22€
Συμπληρωματικός φόρος	125.534,47€
Πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας	63.687,35€
Σύνολο για καταβολή	191.062,04€

Επί των οφειλόμενων φόρων κ.λ.π. θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.